20. O zaščitnem cepljenju proti kozam ali ošpicam

J. L. 7.2. 1841

Kar bi tu radi vedeli, je po eni strani [praktično] čisto majhna stvar, kot tudi po nasprotni [duhovni] plati ni prav zelo pomembna. Če vzamete drevo, ki je iz zemeljskih tal vase posrkalo slab, pokvarjen sok, ki njegovi naravi sploh ne ustreza, boste na drevesu kmalu ugotovili, da so njegovi listi zakrneli in uveli in so vrhu tega tudi njegove veje, vejice in deblo obdani z različnimi slabimi in drugimi zajedavskimi rastlinami. Kdor se tudi zgolj površno spozna na vzgajanje dreves, bo z gotovostjo sklepal, da tu cepljenje z drugimi rastlinami, ki so že same po sebi še bolj bolne in šibkejše, ne bi ozdravilo drevesa, ki je potrebno cepljenja, temveč bi eden drugega končno popolnoma uničila.

Ali se bo nekdo, ki je bil zastrupljen, ozdravil z istim strupom, ki mu je že tako ali tako vzel tri četrtine življenja? Pri tem bo kasneje dodani strup pač zadoščal, da bo zastrupljenemu odvzeta še zadnja četrtina življenja.

Ali si v duhovnem smislu lahko zamislite večjo norost, da bi grešniku nekdo rekel: »Poslušaj prijatelj, ti le še greši naprej in z dodatnimi grehi boš zagotovo izničil stare grehe. In ker si nečistnik, zadovolji svojo strast, čim večkrat kot moreš in prepričal se boš, da boš prav na ta način najprej in najlažje premagal sebe in svoje meso.« - Glejte, ta je prijatelju [sicer] dal spodoben nasvet; na ta način vcepljenja greha v meso se je [zares] rešil greha, ker je to ubilo strast in živo sposobnost mesa. Zdaj pa se vprašajte, ali si je ta človek po natančnem upoštevanju tega nasveta priboril zmago življenja ali zmago smrti? - Ali ni pač očitno, da se z orodjem smrti nikoli ne boriš proti smrti, temveč zagotovo ves čas proti življenju? In kdor si je torej s tem orožjem priboril zmago nad svojim mesom, ta je resnično ubil življenje in je na ta način dopustil smrti zmago nad seboj. Saj se zagotovo spomnite, da se med ljudmi še kdaj pa kdaj pojavi star pregovor, ki o stari prešuštnici ali starem kozlu pravi: »Glej, to ali tega je greh zapustil!« Zdaj pa Jaz vprašam, v kakšnem odnosu do življenja je tisti, katerega ima že greh sam za preslabega? Ali mora smrt ujeti mrtve, ki so že zdavnaj postali njen plen? Jaz pa pravim: Smrt v vsakem trenutku prihaja na odprto polje življenja in si tam išče bogat plen za svoje izbice večnega pogubljenja.

Kdor pa hoče ohraniti življenje, ta se mora živ boriti z orožjem življenja proti grehu, ki je uničujoče orožje smrti. In kdor je z življenjem v sebi postal mojster greha in je tega premagal v polnosti življenja, ta je potem junak, ki si je z življenjem izbojeval življenje. In kdor da življenje za življenje, ta dela dobro in je eden od tistih, ki so polni modrosti, polni ljubezni in polni življenja. Kakšen velik norec pa je, kdor življenje da za smrt! In kako malo življenjske luči ima tisti, ki beži pred lučjo in išče temo!

In glejte, če hočete natančno premisliti, je tako tudi z zgoraj omenjenim preprečevanjem koz ali ošpic s cepljenjem.

Kajti koze so podedovana bolezen pradavne spolne nečistosti, ki od časa do časa dozori pri najmlajših potomcih, in niso niti najmanj podobne enako imenovani živalski

bolezni, posebno značilni za govedo, ovce in koze, in katero povzroči pik določenega insekta. - Kako naj bi torej lahko bila gnojna snov od kravjih koz zaščitno sredstvo proti tako imenovanim črnim kozam, ki prizadenejo človeka?!

Pravim vam, da to zdravljenje še nikdar ni obrodilo sadov, o katerih je sanjalo neumno človeštvo. In za domneven ugoden rezultat ni drugega vzroka kot s tem dejanjem podprto in utrjeno praznoverje - kar pa je postalo bolj redko, ker je zdaj nasploh pri ljudeh izginila skoraj vsaka vera in je na njeno mesto prišla tako imenovana znanost (?!) - ali ko so takšno zdravljenje izvedli na otrocih, katerim bi dvojnih pogledov bilo verjetno že brez tega prizaneseno ves čas življenja, ker s klico te bolezni obremenjena generacija še ni prišla do točke zrelosti, ali pa otroci že v osnovi niso bili obremenjeni s klico te bolezni.

Glejte, če so kakšnim otrokom vcepili tako norost, so bili seveda lahko priče o zanesljivosti takega zdravljenja. Nasprotno pa bi tiste, ki so bili cepljeni, ob času dosežene zrelosti bolezni, le-ta prav tako lahko napadla kot tiste, ki jih niso cepili. Da pa so zdravniki za takšne resnične koze izjavili, da ne gre za koze, temveč za nekakšen drug izpuščaj, ki so se ga zvito izmislili, se je to zgodilo - kot boste zlahka uganili - zato, da bi rešili zdravniško čast.

Zdaj pa se sami vprašajte, ob predpostavki tega, kar sem vam Jaz tu povedal, in si samo malo oglejte svoje izkušnje - čemu naj sploh služi to trpinčenje otrok? Da nič ne koristi, o tem ste lahko popolnoma prepričani. Da pa je v mnogih pogledih človeškemu rodu škodljivo, da povzroča medlo, slabotno življenje, neugodje, nedejavnost, slabotnost najaktivnejših organov življenja in posebno pri ženskem spolu izziva čutno st kot španska muha - v to ste lahko prepričani. Če tega ne morete verjeti, vzemite v roke zgodovino in primerjajte svoje cepljene potomce in tudi same sebe z generacijami pradavnine in gotovo vam bo padla v oči neznanska razlika glede zdravja in naravne zdržljivosti.

Pravim vam, če navrtate kamen in v izvrtano luknjo položite samo eno kapljico jedkega strupa in potem čez dvajset let pregledate kamen, se boste kmalu prepričali, kakšne uničevalne posledice je ta kapljica jedkega strupa povzročila v kamnu, ki je vendar narejen tako, da bi po svoji naravi kljuboval tisočletjem.

Če se pa v nežni človeški organizem vcepi jedki kisli strup trohnobe, potem vam ne bo težko najti ustreznega odgovora na ta problem.

Sedaj boste seveda vprašali, in sicer z vso pravico in z dobrim razlogom, naj bi vam Jaz nasprotno pokazal drugo sredstvo za preprečitev ali neškodljivo odpravo bolezni - ker moram vendar Jaz, kot edini stvaritelj vse narave Sam in edini, najbolje poznati vso naravo. In Jaz vam pravim, da bom to tudi storil; rečem pa vam vnaprej, da gredo

Moja naravna sredstva vedno v korak z A duhovnimi in tako tu ni univerzalnega zdravila, niti za duha niti za telo.

Če se samo malo ogledate po poti, ki sem vam jo zaznamoval za pridobitev večnega življenja, kot vedno eno in isto preprosto pot samozatajevanja in zvestega sledenja Meni - boste zagotovo odkrili samo eno in ne več poti in to iz resnično dobrega razloga, ker sem Jaz Sam samo Ena in torej [tudi] edina pot in edina vrata do večnega življenja. In ker je tako, ne morete drugače, kot verjeti, da je tako.

Kdo od vas bi tu rad trdil, da so razen Mene še druge poti, da bi dosegel Mene Samega kot pravir vsega življenja? Ali ni življenje duha odličnejše kot pa življenje telesa? Ali ni življenje telesa v vsem pogojeno z življenjem duha?

Ker pa veste, da za duha, ki je zbolel, obstaja samo *eno* sredstvo za ozdravljenje - iz katerega vzroka pa naj bi za [telo] časovno orodje duha, katerega čilost je pogojena z duhom, ob eventualni nesposobnosti in bolezni, obstajala druga in številnejša zdravilna sredstva kot za princip življenja samega?

Poglejte, ko sem Jaz hodil med ljudmi na zemlji, s katerim zdravnikom sem se posvetoval? In katere lekarne sem se posluževal,da bi bolnika ozdravil tako na duhu kot na telesu? In katerega zdravnika in katere lekarne so se posluževali vsi apostoli, ki so Mi zaupali, ker so delali enako, kar sem delal Jaz? Zdaj vas vprašam, ali sem oslabel ali sem se spremenil ali Moja beseda ni več ista beseda, polna moči in sile in blagoslova za duha in telo?!

Pravim vam, temu zares ni tako - Jaz sem še vedno Isti! Samo s to razliko, da sem takrat zdravil samo tiste ljudi, ki so se Mi približali z živo vero in so Me za to vrhu tega morali še dolgo prositi in rotiti, dokler jih nisem uslišal. Zdaj pa ne smem več dovoliti, da bi bilo odvisno samo od zaupanja polne ljubezni in še manj od trdne vztrajnosti vere, temveč moram pomagati tam, kjer Me ne prosijo in moram zdravilno priskočiti na pomoč tistim, ki vere sploh ne poznajo, da se ne bi vse skupaj pokvarilo in pogubilo.

Glejte, kdo,torej pride k Meni le z majhnim zaupanjem in neznatno prošnjo, tega gotovo ne bom zapustil in mu bom pomagal v vsaki njegovi stiski, ker moram precej pogosto dajati svojo pomoč celo tistim, ki se Mi posmehujejo in Me zaničujejo.

Glejte, to sredstvo, ki sem vam ga pravkar priporočil, je najbolj preizkušeno. In kdor ima trdno vero in mi popolnoma zaupa in Me ljubi - zares, če temu Jaz ne bom pomagal, pa naj se cepi z vsemi strupi sveta, vzame in zaužije vsa zdravila iz vseh lekarn sveta in tako kot vol požre najzdravilnejša zelišča, mu bo to vse skupaj koristilo prav toliko kot kapljica balzama mrtvaški lobanji.

Pravim vam, mrliča lahko kuhate in pečete v samih življenjskih esencah, pa na

njegovem telesu, ki ste ga zaupali takšni »zdravilni« kuhinji, ne boste oživili niti enega samega vlakna. - Toda poslušajte: Moja beseda lahko [celo] mrtvim odpre grobove in v trohnobo njihovega razkroja vdihne novo in večno življenje! Ko vendar poznate to univerzalno zdravilo, ki je v vsakem času povzročalo najčudovitejše ozdravitve in celo obujalo mrtve, kaj vas torej zapeljuje, da zanemarjate isto, zdaj toliko bolj učinkovito zdravilo in se namesto tega mažete z raznim hudičevim blatom, da bi vam pomagalo?! .

O, rečem vam, primerjajte samo svojo življenjsko dobo z življenjsko dobo praočakov in takoj boste ugotovili, kakšen dobiček je prinesla prefinjenost vaše nore zdravilne znanosti. Ali pa pojdite na tista področja zemlje, kjer človeštvo še sploh ne pozna zdravniške pomoči in spoznali boste, da na takih področjih ljudje skoraj ničesar ne vedo o bolezni, še najmanj pa o kakšni splošni, še posebno, če je njihov način življenja moralno čist in preprost.

Enako delajte tudi vi: Živite čimbolj preprosto! Ne polnite svojega želodca po nepotrebnem z raznovrstno nesnago iz vsega poznanega rastlinstva narave, temveč uživajte, kar telesu naredi dobro: preprosto hrano [v glavnem] iz naravnih rastlin in od zelenjavnih jedi samo tiste, ki so bile že ,od nekdaj človeku določene kot hranilni kruh. In [tudi] to se razume samo po sebi: vse s pravo mero in ciljem!

Tako ste lahko prepričani, da vašega telesa vse življenje ne bo mučila nobena bolezen in boste na ta način brez vsakršnega cepljenja in drugih zdravniških norosti dosegli za vas nepojmljivo visoko starost. In ko bom Jaz potem odpoklical takšnega človeka s tega sveta v Svoje kraljestvo, se bo to zgodilo tako lahko, kot če kdo prav sladko zaspi, potem ko je ves dan zvesto, pošteno in pridno delal.

Če pa vse to opušča,e in se zato zatekate k cepljenjem in raznovrstnim zdravilom se na koncu kot posledica ne pokaže drugega, kot da - gledano zgolj z naravnega stališča - že v letih svoje mladosti postanete starci in pogosto izgubljate en čut za drugim in oslepite, oglušite, postanete nadležni, izgubite svoje zobe, prebavo, kot tudi vso življenjsko svežino, tako da ste v štiridesetem letu svojega življenja bolj nadležni in pohabljeni, kot so bili ljudje starih časov v stotem letu. In za vse to ni kriv nihče drug kot vaša lastna slepota!

Glejte, to se dogaja prav tako kot v primeru, ko človeška neumnost pri kakšnem nočnem potovanju zapade v razna nesmiselna videnja in slutenja in se mora podnevi temu pošteno nasmejati in ne more razumeti, da je drevesni štor imela za čisto nekaj drugega kot samo za štor - da ne omenjam drugih nočnih neumnosti! Če pa resno želite uporabiti Moje sredstvo, bo tudi pri vas prišel dan, ko boste uvideli, kakšen [ničev] zaklad ima svet v svojih neštetih norostih.

Če pa pravim, da Jaz lahko pomagam in hočem povsod in v - vsem in vsakemu pomagati, ker sem zvest v vseh Svojih obljubah, tako verjemite, da bom vsakemu tudi rade volje v vsem in vsakemu zagotovo pomagal, če le verjame, daje temu tako in da ni misliti na drugo pomoč kot na Mojo, tako v telesnem, še posebno pa v duhovnem smislu.

Glejte, če so ljudje starega veka postali šibkejši zaradi razpasenega greha, so se postili in delali pokoro, to pomeni, da so s postenjem spet dosegli svobodno aktivnost telesnega organizma in so s pokoro, povezano s tem, v veri spet dvignili svojega duha in spet postali ljudje krepkega telesa in živahnega duha.

Vprašali boste: Kako neki? Kako je bilo to? - Tedaj vam povem, in odgovor ne bo težak: Želodec je naravni pomočnik za tvorbo hranilnih sokov v telesu. Če pa se v organizmu nahajajo kakršnikoli tuji deli, se ti stalno zadržujejo v kakšnem organskem ozkem grlu. Če je torej želodec natrpan z različno nekoristno hrano in le-ta s tem kopiči sokove in tišči, se tuji deli, namesto da bi mogli zapustiti ozko grlo in bi prišli spet tja, od koder bi bili lahko odvedeni naprej iz telesa, zaradi neprestanega pritiskanja sokov na mesto, kjer se nahajajo, s pomočjo asimilacije samo namnožijo in na ta način postajajo vedno bolj trdovratni. - Poglejte, če bi tu namesto cepljenja in zdravil uporabili pravo dieto ali post in sta s tem povezani trdna vera in polno zaupanje v Mojo besedo, tako da se bo s tem okrepil tudi duh kot princip življenja, se vprašajte, ali pri takšnem človeku ne bo prišlo do telesnega in duhovnega izboljšanja?

Pravim vam, če sta človekova vera in zaupanje primerna, celo iz same trohnobe še lahko nastane novo življenje. Kjer pa manjka taka telesna in duhovna spokoritev, poslušajte, tedaj je tisti, ki je zdravljen s cepljenjem ali zdravili, samo pošteno opeharjen, kajti zdravila bolezni niso odstranila iz telesa, temveč so jo zgolj uspavala ali zameglila. In verjemite Mi, da bo zagotovo prišel čas, ko bo ista bolezen, večkratno stopnjevana, predrla tančico in telesu, neredko pa tudi duhu, prinesla gotovo smrt.

Glejte, s temi stvarmi je dobesedno in zares tako, kot sem vam Jaz povedal.

Vi pa vodite svoje otroke in sami sebe k Meni v veri in zaupanju! In resnično vam pravim: Prepričali se boste, daje Moje cepivo najboljše! - Amen. To pravim Jaz, veliki univerzalni zdravnik! Amen, Amen, Amen.

Jakob Lorber
Zdravljenje in negovanje zdravja